

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss-Bernat și la loterie

În jurul unei nunți.

Sibiu, 1 Octombrie.

(S.) Nuntă mare și frumoasă, nuntă românească s'a ținut zilele trecute la Budapesta. Mirele a fost Român, mireasa a fost Româncă, nașul a fost Român, preotul cununător a fost Român, oaspeții au fost Români.

Nimic mai natural deci decât aceea, ca în casa în care se ține o astfel de nuntă, să nu se audă decât vorbe românești și cântece românești, după-cum adică e obiceiul la nunți.

Nunta aceasta a fost sărbătorită în casa dlui Mezei, jude la Curie în Budapesta, care deși e judecător maghiar, la supremul for, — nu din bunăvoință cuiva, ci din propria sa hărnicie și capacitate, — n'a înțeles a fi aceea ce trebuie să fie, Români.

Om cu judecată sănătoasă și cu funcționare regulată de creeri nu se va pute și nu s'a putut împedea deci în faptul, că în casa judecătorului dela Curie, Mezei, din Budapesta, s'a cântat și s'a vorbit românește cu ocaziunea nunții fiicei sale; ear' noi înregistrând faptul, că nuntașii 'și-au petrecut românește, în o casă românească, cu ocaziunea unei nunți românești, n'am făcut alta decât am comunicat un ce de sine înțeles, care nici că putea să se întâmple altcum.

Un Schreib-Moritz dela organul fiiului tătăne-so, dela „Egyetértés”, s'a împedecă în însă în notița noastră despre decurgerea acestei nunți, și ne împarte în numărul de ieri al numitului ziar niște grațiosități, cu de cari numai gazetarii maghiari știu să abuzeze. Adeca neue cam indirect, — ear' direct mai mult domnilor judecători dela Curie, Mezei, tatăl miresei, și Pop, nașul, pe cari îi face vinovați, nici mai mult nici mai puțin, decât de tradare de patrie, din motivul, că au permis să se cânte la nuntă „Deșteaptă-te Române”, acest cântec revoluționar valah!

Nu pentru-că am voi să polemism cu descrieratul dela „Egyetértés”, ci ca probă de stil unguresc și de toleranță ungurească, reproducem părți alese din articolul menționat, de cari la ocazie poate-că vom ave trebuință.

Scriitorul articolului, luând de basă notița din foaia noastră, că oaspeții au fost primiți la casa miresei cu „Deșteaptă-te Române”, și că peste tot petrecerea a fost curat românească, zice așa:

— „Cu cea mai adâncă revoltă luăm știre despre acest act infam. Pentru-că e într'adevăr infam. Atât de mult, că am primi cu mare plăcere, dacă domni judecători de Curie, Mezei și Pop, ar declara comunicatul „Tribunei” de cea mai perfidă minciună. Dar' în cazul acesta nu ne-am mulțumii cu oare-care declarațiune, ci am pretinde dovezi neîndoieelnice pentru constatarea faptului, că „Tribuna” a mințit cu nerușinare. Ba chiar mai mult. Am pretinde, că domni judecători de Curie, Mezei și Pop, s'apășească pe calea legii în contra „Tribunei”.

Pentru-că foaia aceasta acasă în mod public cu agitare în contra statului maghiar, sau cel puțin cu participare la această crimă, pe doi membri din cea mai înaltă judecătoreie reg. maghiară.

Ei, v' place indignarea patriotului, din motivul, că în Budapesta, la casă românească, s'a cântat un „Deșteaptă-te Române”? Dar' încă nu e culmea. După-ce autorul articolului descrie cât de periculos și cât de antimaghiar e acest urgisit „Deșteaptă-te Române”, — continuă astfel:

— „Și cu acest cântec au fost primiți domni judecători de Curie, Mezei și Pop, când au venit acasă dela actul cununiei, ținut în biserică, plini de dispoziție sărbătorească și de voină bună de nuntă! Și domni judecători de Curie, Mezei și Pop, sînt sentințele legate cu

sfânt jurământ să apere legile statului maghiar! Sînt preoții justiției, a justiției maghiare, a căror sublimă datorință este, să apere și să aplice sfințenia legilor maghiare. Ei, pe cari statul maghiar 'i-a ridicat la cea mai înaltă treaptă a demnității judecătorești, dându-le nu numai salariu abundent, ci și poziție înaltă socială, vază și putere: ei, au ascultat, cum se afirmă, agitatea în contra statului maghiar și în contra națiunii, infamarea națiunii maghiare, și poate-că au aflat chiar plăcere în aceasta! Doi membri ai supremei judecătoreii maghiare au fost martori, au putut fi martori, la actul tradării de patrie și nu au pășit la moment în contra trădătorilor de patrie! În loc să fi dat afară din casa de nuntă pe cei-ce au comis crima (Probabil pe — mire! R. Trib.) desonestând dispoziția sărbătorească familiară, poate-că chiar și ei au cântat „Deșteaptă-te Române”. În loc să fi făcut imediată arătare la locul competent legal despre acest caz, și să fi făcut pe martorii în contra păcătoșilor: poate-că au fost chiar emoționați în internul inimii lor valahe. —

Și așa mai departe, dar' nu mai continuăm. E destul ca probă, că la ce grad de ferbințeală patriotică poate să aducă șovinismul pe câte un mercenar intelectual (vorba vine) unguresc, pe câte un Schreib-Moritz. E destul pentru a constata, că Maghiarii fac progrese uimitoare și neașteptate pe terenul pe care au apucat — forțarea maghiarizării pe toate liniile, până și în familie. Și constatând acest lucru, trebuie să ne bucurăm, pentru-că catastrofa nu mai poate fi departe. Sînt semne bune acestea, care nu se poate termina altcum, decât ca la broasca din fabulă, care voia să fie mare, mare cât un — bou!

Cât pentru „Deșteaptă-te Române”, — pe care descrieratul dela „Egyetértés” îl traduce cu „Kelj föl román”, în loc de „Ébredj román!” binevoiască patrioții a lua la cunoștință, că e un cântec, la acordurile căruia au intrat regimentele românești în luptele dela Königrätz etc., vîrsându-și acolo sângele pentru tron și patrie; la acordurile căruia au intrat soldații români în Bosnia și Herțegovina, și la acordurile căruia regimentele românești au defilat de nenumărate-ori în fața M. Sale, a supremului șef al armatei. Ear' un cântec, pe care-l poate asculta Monarchul, vor pute să-l asculte doară și Români întruiniți la o nuntă românească, într'o casă românească?!... Sau nu cumva a comis și Monarchul tradare de patrie totdeauna când a permis musicilor militare să-l cânte??...

Cerem răspuns dela Maghiarii cu mintea la loc, — dacă mai sînt cumva și de acestia printre ei.

Sibiu, în 1 Oct. n.

Un manifest. Aflându-se în preajma alegerilor parlamentare, a aflat cu cale să adreseze poporului din Austria și partidul social-creștin un manifest politic, în care se ia poziție în contra obstrucției, ear' la adresa eghemonilor nostri se spun următoarele adevăruri: „Continuarea obstrucției ar fi moartea constituției actuale a țării, ear' inimicii pândesc deja ivirea acestui eveniment. Acești inimici sînt Judeo-maghiarii, Cehii, Radicalii, Social-democrații, — în special conducătorii lor Evrei. Cu privire la pactul cu Ungaria manifestul spune, că partidul social-creștin va vota numai o astfel de învoială, care nu face din Austria obiect de exploatare pe seama Judeo-maghiarilor. Ear' dacă lucrul acesta nu va fi posibil, atunci va pleda pentru desfacere, pentru-că se vada Maghiarii, că Austriacii nu au poftă să li-se facă holoții de bunăvoie.

Votul universal. Așa se vede, că partidul independenților vrea să înceapă, tocmai acum, în preajma alegerilor, luptă serioasă pe tema introducerii votului universal la alegeri. Zilele trecute a ținut, anume, clubul independenților din Budapesta ședință, în care s'a discutat chestia și s'a luat hotărîrea, să se trimită adresă parlamentului maghiar, în care să se ceară, ca guvernul să fie îndrumat să prezenteze încă în decursul sesiunii actuale parlamentare un proiect de lege despre estinderea în sens liberal a dreptului de alege, împreună cu votare secretă făcută pe comune și cu ștergerea speselor de căraușe și alimentare. Hotărîrea va fi trimisă, spre spriginire, tuturor cluburilor politice din țeară, fără deosebire de colorit politic și de partid.

CONGRESUL JURNALIȘTILOR SLAVI. Se hotărîse anul trecut, că congresul ziariștilor slav din Austria să se țină anul acesta în Zagreb; dar' în urma opreliștei urmate din partea banului Croației, locul de întrunire a fost mutat la Ragusa. După-cum se scrie acum din Zagreb, congresul ziariștilor slav nu se va întruni anul acesta nici la Ragusa, pentru-că peste tot în anul acesta nu se va întruni, din mai multe motive, între cari cel mai de frunte pare a fi neînțelegerile politice între Cehi și Poloni.

Permutare. E mare bucuria patrioților nostri, că în urmarea decisiunii prealabile, Arhiducele Leopold Salvador, comandantul diviziunii 36 din Zagreb a fost permutat la Viena, ca comandant al diviziunii 25. Cum se știe, Arhiducele Leopold Salvador a fost singurul membru al casei domnitoare, care a felicitat pe episcopul Strossmayer din incidentul sărbării iubileului său de 50 de ani de episcopie. Și cum Ungurii nu pot vedea cu ochi buni pe acest prelat naționalist, care a călăuzit la pieducelul Leopold Salvador de o pedeapsă primită dela locul prealabil pentru această felicitare, și în mod indirect de o satisfacție dată lor, Maghiarilor. O fi, o fi!

Monarchul la Gorîța. Vineri seara a plecat Monarchul la Gorîța, unde se aranjează mari festivități, din incidentul, că toamă acum se implinesc patru sute de ani de când orașul Gorîța aparține Austriei. În suita Monarchului se aflau generalii Paar și Bolfras, adjutanții ai M. Sale, și prim-ministrul austriac Körber. În Gorîța s'au făcut toate pregătirile, ca primirea Monarchului să fie cât se poate de grandioasă. Până în cele mai îndepărtate și neînsemnate case sînt frumos decorate și înfrumusețate, și întreaga populațiune ține să-și manifesteze din adâncul inimii patriotismul și alpierea către tron. Locuitorul țării a eșit înaintea Monarchului, pentru a-l pute întâmpina la hotarul țării. În Gorîța Monarchul a sosit Sâmbătă dimineața la orele 9 și a fost plăcut atins de frumoasa primire ce 'i-s'a făcut.

Weckerle redivivus! O foaie patriotică aduce știrea, că actualul ministru de finanțe, care a încercat rău finanțele țării, va demisiona, ear' locul său îl va ocupa fostul ministru-președinte și ministru de finanțe Weckerle. Ca glumă știrea nu e rea; pentru-că în serios nu o va lua nici Weckerle însuși, care știe foarte bine ce părere are M. Sa despre el. Că doară despre el s'a zis: „Der Mann hat mich siebenmal angelogen!”

Partid patriotic. Conte Har-rach, membru în casa de sus a Austriei, publică un remarcabil articol în „Politik” din Praga, insistând pe lângă formarea unui nou partid politic în Austria, numit partidul patriotic, din care să facă parte patrioți de toate limbile aparținătoare tuturor partidelor! Programul acestui nou partid ar trebui să fie compus cam din următoarele puncte: Modificarea constituției, în cadrele legilor existente. Egală îndreptățire, în biserică școală și la judecătoreii. Alegeri directe. Apărarea minorităților naționale. Estinderea dinasticismului asupra patriei. Decretarea limbii germane, ca limbă universală, de limbă oficială în armată și la guvernul central etc. Partidul să se formeze pe baza unui compromis legat între patrioții aparținători majorității parlamentare, la inițiativa unui guvern, compus din reprezentanții tuturor popoarelor. Nu e rea — ideea.

Unire și reunire.

— Articol din „Unirea” —

de
Dr. E. Dăianu.

(Urmare și fine).

După aceste studii, cari nu pot fi bănuite de parțialitate ori preocupățiuni „papistage”, cetitorul rămâne cuprins de duioșie, văzând care ne-a fost „fatalul destin al istoriei”, cum se exprimă, cu un fel de regret, dl Onciul.

Într'adevăr e grozav de supărător, mai ales în zilele acestea ale conflictului româno-bulgar, să constăți, că dacă ne-am rupt dela sinul matern al Romei, și ne-am aruncat în brațele polipului bizantin, care ne-a stors sângele vieții naționale și era să ne sugă și sufletul din oase, — pricina ultimă, imediată, sînt aceiași Bulgari, cari ne-au desbrăcat limba de haina ei originală, și ne-au băgat-o în potcoave, pe urmă ne-au scos-o din biserică și din afacerile de stat și au înlocuit-o cu limba slavică. Ba chiar și nisuițele firești și frumoase ale împăratului Ioanșii de a reîncoepia vechile legături cu Roma și a întemeia un imperiu român independent, s'au lovit și s'au zădărnicit de Bulgari.

În contra destinului și a faptului istoric e tîrzie însă și zădărnica acum orice apelație. Trebuie să luăm stările așa cum sînt, cum s'au desvoltat, și să tragem din ele învățătură pentru viitor.

Măgăietor e în tot cazul faptul, că ori prin câte vitregități și rătăcirii a trecut biserică poporului nostru, ea 'și-a păstrat totuși caracterul național în si-

Biserica noastră din Ardeal și Țeara Ungurească, după secolii de suferințe, și după-ce a ajuns în nouă și grele impasuri, a știut să se afle, și a ales așa de cuminte atunci când în fața diplomei leopoldine trebuia să aleagă, încât a îmbrățșat unirea cu Roma, păstrând formele, ritual și obiceiurile strămoșești, ale răsăritului, pe cari 'și-le-a însușit în decursul veacurilor. A fost un act providențial actul dela 1700. În urma lui ceața ce ne-a pus-o pe ochi întunecul veacurilor trecute a dispărut pe încetul și am început a ne recunoaște trecutul, originea, neamul și menirea.

Greșeala făcută în legătură cu Bulgarii s'a reparat înainte cu 200 ani măcar în parte, și astfel unirea noastră a fost o adevărată reunire. Reunire cu maica noastră, care ne-a născut trupește și sufletește, prin sânge și credință. Reunire cu frații de o credință și de un neam. Reunire cu apusul care înainte cu atâtea veacuri ne-a fost trimis în Orient ca să fim apărători ai civilizației contra năvălitorilor barbari, și apostoli ai ideilor creștine în mijlocul păgânismului de multe feluri.

Folosul cultural ce l'am avut din această reînnoită legătură cu urbea eternă, renașterea ce a urmat în sinul neamului pe toate terenele, ne compensează abundent pentru pierderea, mult relevantă de unii, pricinuită de despărțirea noastră în două tabere confesionale.

Întru aprecierea acestei despărțiri să nu se uite că atunci, la 1700, toți Românii de sub domnia Habsburgilor s'au unit. Că părinții nostri astfel au și contemplat unirea, ca un act al tuturor Românilor. Că dacă mai târziu unii s'au deslăcut de unire, aceasta se datorește intrigilor dușmane, ear' nu acțiunii conștiente a Românilor.

În cele din urmă — împăcându-ne și cu destinul fatal al acestei despărțiri în două — trebuie să constatăm că răul efectiv nu urmează de aci, ci din răutatea oamenilor și ațitările dușmanilor, cari tendinșii au cultivat și cultivă ura între frați ca să-i poată exploata și stăpâni mai ușor.

Încolo norocul nostru a fost, că și în mijlocul încercărilor și rătăcirilor, am știut cu toții să păstrăm românismul bisericeii noastre. Uniți și neuniți, cu

toții au căutat să mențină și să cultive în biserică și prin biserică lor spiritul național. Unii conservând, alții reînviind și cultivând vechile virtuți. Și astăzi, când ambele biserici stau pe un nivel considerabil cultural, când în fața lumii politice nu mai sînt privilegii deoparte și restricțiuni de alta, ci ambele pe o formă sînt românești și egale și pe o formă cu ochi dușmănoși privite de dușmani; astăzi, zic, mai mult ca ori-când trebuie să dispară dintre frați răutatea, și spiritul frăției să-i inspire pe toți, respectându-se reciproc.

Atunci, în locul răului desbinării ar veni binele țării, ce-l dă unirea, după cuvîntul poetului: Unde-s'au doi puterea crește și dușmanul nu sporește.

De aceasta sîntem încă departe, e drept. Cultura noastră e încă prea superficială, prea disperată și ei prea puțin conștiente de menirea sa, decât ca să putem aștepta realizarea în curînd a acestei dorințe.

Cu bucurie însă și cu zel toate se pot. Când locul tradițiilor tenebroase îl va ocupa lumina adevărului istoric; când locul sectarismului confesional, de multe ori lipsit de orice spirit religios, îl va ocupa adevărul luminat al religiunii creștine, ear' locul posării de naționalist îl va ocupa o sinceră și intensivă iubire de neam, atunci: da. Atunci vom putea zice, că răul desbinării a dispărut.

Episcopatul Românilor din Turcia

Bitolia, 12 Septembrie

S'a crezut un moment, că chestia episcopatului e resolvită, că A. a fost recunoscut și investit cu prelatindenea. Când guvernul României a adus acest fapt la cunoștința camerelor, aplause frenetice au acoperit cuvintele și din piepturile ministrilor și deputaților au izbucnit puternice strigăte de: *trăiască Sultanul*. Recunoașterea lui Antim era considerată pe deoparte ca un mare câștig pentru cauza națională a Românilor macedoneni, ear' pe de altă parte ca un succes diplomatic de prima importanță pentru guvernul de atunci, — cabinetul dlui Sturdza. Puțin mai în urmă s'a văzut, că lucrurile nu stau tocmai așa de admirabil, cum 'și-le-a închipuit o clipă guvernul liberal, că recunoașterea era departe de a fi fost obținută. Această constatare — cu drept, neplăcută — a făcut să scază foarte jos entuziasmul de un moment. Dl Aurelian, urmașul domnului Sturdza, interelat în această privință, s'a mulțumit a răspunde, că chestiunea este încă pendentă. Această recunoaștere oficială era o dovadă sigură de nerecunoașterea oficială a lui Antim și care s'a trimbițat cu o ușurință greu de înțeles. Farsă a numit-o o bună parte din presa română toată această chestie a beratului, în jurul căreia s'a făcut atîta șgomot și urmarea a dovedit, că cam acest nume îl merita. Așadar, earăși insucces, earăși o cădere. Că mișcarea noastră s'a resimțit adânc și de această neisbutilă încercare, în privința aceasta nici o îndoială nu încap. Prea des s'a repetat jocul acesta de-a recunoașterea, joc periculos și dăunător intereselor românești, prea des a fost amar înșelat poporul nostru în așteptările sale.

Și așa farsă, operă bufă, a fost botezată chestia Antim. Pe ce fapte s'a basat însă guvernul liberal de pe vremuri, ca să împărtășească camerelor sale fericita veste, că Antim e recunoscut? Eată tot ce aș pute spune în această privință. În urma petiției delegaților români către Maj. Sa Sultanul și prin care petiție îi aduceau la cunoștință, că 'și-au ales în numele poporului român un șef religios, și rugau pe Maj. Sa să binevoiască a-i acorda convenita investitură: s'a închiriat la Constantinopol o casă a unui particular, care să servească ca reședință a Metropolitului. O odaie mai mare din acest local a fost prefăcută în capelă. Antim se instalase deja în metropolia sa, care — fie zis în treacăt — era destul de luxos mobilată. Cel puțin așa afirma cei-ce au vizitat-o. Acestea au avut loc în Noemvrie, anul 1896. După-ce totul a fost gata, în ziua de 22 din aceeași lună, într'o Vineri dimineața, Preașfinția Sa Antim, îmbrăcat în odăjdii de Metropolit, înaugurează cu solemnitatea cerută noua capelă. Au asistat la această ceremonie

membrii coloniei române din Constantinopol, personalul de pe scufundatul vapor *Meteor* și mai mulți Români macedoneni, aflători în capitala Turciei. Atât și nimic mai mult.

Însă, ceremonia inaugurării capelei a fost esoplată și trimbitată ca un mare și important succes. Depeșile trimise în România din Constantinopol glăsuiau, că s'a recunoscut Antim, deci s'a rezolvit chestiunea episcopatului. Atunci a relatat acest fapt în cameră ministrul liberal, atunci deputații au izbucnit în aplauze puternice și atunci s'a strigat *trăiască Sultanul*. N'am să caut a răspunde întrebării, dacă această conducere în greșală a fost inconștientă făcută sau a isvorit dintr'un calcul politic bine gândit. Sânt Românii macedoneni și ca atare n'am să mă ocup de faptele și planurile oamenilor politici ai României. Mă mângâiesc a constata numai, că nu se obținuse nimica, când s'a împărțit camerelor că s'a obținut totul, indiferent de partidul ori ministrul care era atunci la cârmă.

Chestiunea, însă, nici după aceste evenimente n'a fost lăsată în parăsiere. Prin luna lui Decembrie același an, consiliul de miniștri otoman răspunde petiției delegaților către M. Sa Sultanul și care petiție a fost referită lui, — după cum am spus în precedenta-mi scrisoare. În substanță acest răspuns era, că consiliul de miniștri ia act de cererea poporului român și că va căuta a-i da o soluție conformă dorințelor și intereselor sale. Aceasta era după 4 ani primul răspuns favorabil, primul semn că conducătorii imperiului otoman sânt dispuși să îndeplinească cererea Românilor. Dacă e vorba de succese, răspunsul din Decembrie 1896 poate fi privit ca un mic succes.

Era să se țină de comisiunea dată consiliului de miniștri, dar deodată firmanul, prin care se recunoștea pe Metropolit? Nu putea și nime atunci, pentru că evenimentele neprevăzute au complicat situația lucrurilor din imperiul otoman și au făcut ca chestiunea episcopatului să rămână pe al doilea plan și să fie neglijată. Se știe, că pe atunci afacerile din Creta luaseră o întorsătură neplăcută și că puțin mai în urmă, în primăvara anului 1897, izbucnise războiul greco-turc. Toată atențiunea și toată activitatea înalților domnitori ai imperiului otoman era acum la războiu. Când, deci, orizontul politic era așa de tulburat și cât timp lucrurile nu intrau în starea lor normală, de firman, de rezoluție nici vorbă nu putea fi. În război, atunci când erau în joc interesele mai vitale, prestigiul imperiului otoman înțeles, că M. Sa Sultanul și miniștrii săi numai de Antim al no-

Se aștepta, așadar, lămurirea situației politice, pentru-ca să reînceapă întreruptele demersuri. Ba chiar se zicea, că marele vizir confidențial ar fi dat o deplină asigurare unuia din ai noștri, că imediat după încheierea păcii cu Grecia se va împlini și dorința Românilor în chestia episcopatului. Totul părea că ne surde. Din cauza războiului Grecii erau discreditate în ochii Turciei, pe când Românii își câpătaseră nouă drepturi la simpatia și spriginul Turcilor. Se știe, că în Epir Români au luat armele și alături de trupele imperiale au luptat în contra Grecilor, oprind într'un punct năvălirea lor pe teritoriul turcesc.

Se aștepta, deci, cu o impaciță febrilă sfârșitul războiului. Erau convingiți foarte mulți, că atunci guvernul otoman nu va mai întârzia cu firmanul care ar fi pus capăt așteptărilor de atâția ani. Însă, în 1898 pacea s'a încheiat, Turcia a fost învingătoare. Dar recunoșterea nu s'a dat. Doi ani și mai bine au trecut de atunci și până astăzi, în afară de pomenita promisiune din Decembrie 1896, cu altceva nu ne-am ales. Din nou altă decepție.

De ce? Vom vedea.

Marcu Ionescu.

Numărătoarea mare.

Pe baza unei legi votate, în zilele prime ale anului ce vine se va face număratoarea populației Ungariei, din care motiv se fac de pe acum toate pregătirile, ca problema să fie deslegată în modul cel mai satisfăcător pentru — neșaiosul *govinism maghiar*. Nu se va cere nici de astă-dată, declararea pe față a națiunii la care aparține respectivul cetățean, ci el va fi întrebat numai, dacă știe ungurește și că pe lângă ungureasca ce limbi mai vorbește? Firește, că pe calea aceasta e ușor a aduna date statistice ca acelea, la cari se provoacă în continuu d'alde *Bekics* și *Jancsó*, pe cari însă lumea nu poate pune nici un temei, pentru-că sânt date false, cu menirea de a seduce și a mistifica opiniunea publică europeană. După-cum scriu ziarele maghiare, ministrul de comunicațiune a dispus, ca toate municipiile să fie bine instruite asupra modului cum este a se face noua număratoare, și în scopul acesta un funcționar înalt din ministeriu va merge pe la toate comitatele, ca să țină școală cu funcționarii din centrul lor. Așa se pare, că intențiunea guvernului este să scoată de astă-dată, — pe baza număratoarei, — o majoritate a elementului maghiar față cu celelalte popoare din țeară. Dar' va rămâne majoritate numai pe hârtie!

Revistă esternă.

Chestia chineză.

Știrile mai nouă vestesc, că în cercurile politice ale Chinei domnește cea Dău-mari partide, a împăratului și a văduvei-impărătese luptă pentru a-și câștiga preponderanța. Partida împăratului e pentru pace, cealaltă e războinică și dușmană străinilor. Până acum lupta între cele două partide nu e decisă și de aceea nici nu se pot prevedea evenimentele, ce se vor desvolta în China. În privința aceasta credința cea mai lătită e, că în China va fi mai curând războiu, decât pace. Causa este împărăteasa-văduvă și partida ei, care comite acte foarte provocatoare. Astfel este numirea prințului *Tuan* în un oficiu foarte înalt al imperiului. Se zice, că

vor fi distinși și *Tung-Fusiang* și alți demnitari, cari au spriginit mișcarea Boxerilor, tot lucruri cari produc sânge rău și nesiguranță în cercurile diplomatice.

Alegerile în Anglia.

Alegerile pentru parlamentul Angliei s'au început. Până ieri s'a știut rezultatul din 64 de cercuri. Între cei realeși este și ministrul *Chamberlain*, reales în Birmingham.

Crisă de cabinet în Japonia.

Din *Tokio* se anunță, că ministrul *Jamagata* al Japoniei a demisionat. Cu formarea noului cabinet e însărcinat contele *Ito*, unul din cei mai de frunte politicieni ai Japoniei. Ito e pentru integritatea imperiului chinez și aderent al alianței cu Anglia contra Rusiei. De altcum se afirmă, că prin schimbarea guvernului nu se va face nici o schimbare în politica esternă a Japoniei.

Scrisori din București.

— 16 Septembrie v.

Dela societatea macedo-română.

Românii macedoneni, despărțiți de trunchiul român, înconjurați de acea mare a neamurilor străine, supuși de veacuri domniei turcești, s'au conservat ca prin minune până în zilele noastre. Au păstrat datinele străbune — datinele străbunilor, pe când erau una și nedespărțiți, pe când turmele lor aveau pășune liberă dela Tisa până la Pind, — au păstrat formulele primitive ale limbii; dar' și-au pierdut conștiința națională și aceasta și-a făcut ca forțele lor intelectuale și materiale să le pue în serviciul străinilor, în serviciul chiar al dușmanilor. Prietenia, iubirea aceasta a străinilor, cari voesc să le răpescă limba, cari voesc să-i nimicească, a fost așa de învechită și puternică, încât și azi, când lupta de rededeptare se poartă de zeci de ani, grecismul numără mulți mecenai, mulți apostoli din neamul Românilor macedoneni. Dar' lupta derededeptare continuă, răstăcirea trecutului apare tot mai în lumină; la aceasta lucrează inconștient și dușmanii lor, cari nu se mai mulțumesc cu mijloacele pacifice. Purtarea agresivă, și din cale afară sâlbatică a Bulgarilor, produce o mișcare nouă, un zel de muncă atât în rîndurile Macedonenilor de acasă, cât și din România sînt grupați în jurul *Societății de cultură macedo-română*. Societatea macedo-română este recunoscută ca persoană morală și are în fruntea sa pe bătrânul și neobositul naționalist *V. A. Urechidă*. Scopul ei este: a răspândi prin școli învățătura între Români macedoneni; a grijii de bunăstarea bisericilor și a comunităților rom.-maced.; a priveghia mersul școlărilor, a le dota cu cărți, biblioteci și aparate; a întreprinde însă și a îndemna editarea de cărți pentru Români maced. Astfel societatea macedo-română nu voeste răsvărtiri și atente; ea voeste să lumineze pe conaționalii macedoneni, să le arete prin cultură calea datoriei către patria lor Turcia și către neamul lor; să le

arete calea de pacinică dezvoltare națională.

În vremile de mai nainte și societatea aceasta s'a luptat cu o mare îndiferență a publicului; acum un nou curent domnește în sînul Macedonenilor din România, cu toții se grupează în jurul ei spre a lupta cu puteri unite împotriva dușmanilor asasini.

În luna Septembrie era să se țină congresul societății dela care se aștepta multe hotărâri frumose, dar' în momentele din urmă s'a amînat pe luna lui Octombrie. Cu ocazia acestui congres se va aranja și o *ședință festivă* în onoarea președintelui *V. A. Urechidă*, scriitorul iubilat.

În zilele acestea ministrul instrucției a aprobat primul abedar macedo-român, elaborat de d-nii *C. Naum*, secretarul societății, *Virgil Stoicescu* și *C. Petrescu*. Acest abedar se va tipări în tipografia statului pe cheltuiala ministrului. Editarea cărților de școală în dialectul macedo-român este de o importanță specială pentru școlările dela Pind, prin aceasta școala devine mai accesibilă pentru tinerii macedoneni, și nu vor trebui să se lupte chiar dela început cu greutatea limbii române literare. Este de recomandat societății macedo-române ca pe viitor să editeze și cărți populare în dialectul macedonean, căci nu trebuie să se lupte contra dialectului, ci pentru spriginirea lui. Conștiința națională se deșteaptă numai prin limba maternă și chiar de aceea dialectul macedonean trebuie întărit, căci el singur este garanța românismului în Balcani.

Saul.

Cronica zilei.

Sibiia, 1 Oct. n. 1900.

Memento. 2-3 Octombrie: Ședințele comisiunii verif. a comitetului municipal din otul Sibiia.

Liturgia comemorativă din incidentul iubileului de 200 ani al sfintei uniri, anunțată din vreme s'a celebrat în biserica greco-catolică din Sibiia Duminecă, în 30 Septembrie a. c. de reverendisimul domn protopop *Ioan V. Rusu*, asistat de preoții *Arseniu Bunea* și *Nicolau Togan*. Biserica a fost foarte frumos decorată. Pe frontispiciu era anul 200 făcut admirabil din girlande de flori naturale, pe jos verdețată și pe de lături arbori. A luat parte întreagă tinerimea școlară gr.-cat. dela gimnasiul de stat sub conducerea profesorilor Dr. Szöcs și Peleány, cea dela școala elementară de stat sub conducerea directorului Bob și a profesorului Hess, ear' elevele gr.-cat. aprofesorii *Protopop* și *Protopop* au condus directoratei domnișoara Elena Petrascu. Magistratul a fost reprezentat prin căpitanul de poliție *Simonis*, comitetul prin angloații *Crefiu*, *Brennerberg*, *Steflea* și *Schieb*. Asemenea au fost reprezentate și alte autorități locale, apoi membrele comitetului Reuniunii femeilor române gr.-cat. în frunte cu doamna președintă, membrii comitetului bisericesc *Harșan*, *Dănilă* etc. și alți mulți intelectuali. A cântat corul tinerimii gimnasiului sub conducerea învățătorului *Coman* și *RomulSimu*, care din urmă a cântat solo o priceasă foarte frumoasă.

După cetirea sf. evanghelii dl protopop a ținut cuvîntarea festivă, în care a arătat toate binefacerile cele-a revărsat sf. unire asupra poporului românesc,

ear' dl capelan N. Togan după o potrivă introducere, a cetit o parte însemnată din pastorală Venerabilului episcop al bisericii române unite adresată clerului și poporului credincios, rămânând ca celelalte părți din pastorală în urma dispozițiilor mai înalte, să se cetească în Duminecele următoare.

Laudă și recunoștință se cuvine dlui protopop și capelanului seu cari au știut să aranjeze astfel lucrurile ca aceste sărbări să înalțe chiar și a străinilor inimi.

Un asistent.

Dela „Reuniunea sodalilor români”. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pentru Reuniunea sodalilor români din Sibiia au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Dr. Avram Tincu, adv., d-na Ecaterina Tincu, Valeriu Tincu (Sebeșul-săseș); W. Zei, restaurator, A. B., D. E., F. G., V. Z., Roza Zeisel, N. N., X. Y., Ludovic Binder, conducător tehnic de tipografie, Gustav Mätz, architect.

Mulțumită publică. Domnul învățător *Constantin Cristiu*, din incidentul logodirii d-sale cu d-șoara *Ana Moisin*, a donat în fondul elevilor săraci dela școala noastră 6 cor., pentru care fapt îi exprim mulțumită. Săliște, 16 Sept. 1900. *Dumitru Lăpădat*, director școlar.

Incendiu. Azi dimineață la orele 4¹/₂, un incendiu teribil a izbucnit în vecina comunei *Turnișor*, prefăcînd în cenușă edificiile economice dela 8 locuitori. Mulțumită timpului liniștit și ajutorului pompierilor de acolo și împrejurime, focul a putut fi localizat cătră orele 8 dimineață.

Mulțumită. În amintirea neuitărilor sei părinți, dl *Dumitru Banciu*, farmacist în Săliște, a contribuit la fondul pentru ajutorarea săracilor al Reuniunii meseriașilor din Săliște 5 coroane, pentru care fapt marinos îi exprim mulțumită. Săliște, 20 Septembrie n. 1900. *Ioan Tintea*, cassarul fondului săracilor.

Ca pe vremea lui Rozsa Sándor. Din închisorile dela *Balassa-Gyarmat* au evadat șese arestați periculoși, cari de atunci țin în spaimă și groază populațiunea, — pentru-că jefuesc și ucid ca pe vremea lui Rozsa Sándor. Gendarmeria își dă toate silințele se pună mîna pe criminalii acestia, dar' până acuma nu i-a succese.

Recenzia. În numele 176 al *„Tribunei”* noastre s'a publicat o corespondență din Budapesta, despre seara de cunoștință a studenților universitari români de acolo. Corespondenței i s'a dat, din greșală, titlul: *Dela societatea „Petru Maior”*, ceea-ce nu e exact, pentru-că societatea „Petru Maior” nu are nimic a face cu seara de cunoștință a studenților. Facem deci cuvenita rectificare.

Louis Ratisbonne, poetul și literatul francez, a murit la Paris, în 25 Septembrie, în etate de 73 ani. Succesul cel mai frumos l-a avut cu scrierile sale pentru tinerime, precum și cu cartea scrisă despre *Heine*. A scris și o dramă, *„Hero și Leandru”*, ear' dela 1874 era bibliotecar al senatului francez.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Andrei Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

— Ce spui, Pavlowka, — strigă tinăra fată, — spre a fi departe de Prascovia aș consimți să trăiesc în stepele Siberiei. Aci voui fi foarte fericită, asta îmi va face plăcere de a trăi ca o țărancă; mie îmi place mult viața liberă și sâlbatică.

— Nu vei simți lipsă de nimic aci, — zise Ivan, — și toatele d-tale, deși vor fi mai puțin frumoase, vor fi tot așa de călduroase și de comode și dragostea acelora ce te vor înconjura te va face poate să uiți reaua inimă a doamnei Prascovia.

— Vă mulțumesc, amicii mei, — zise Clelia, — vă voi iubi și eu foarte mult. Andrei adusesse păhare și se turnă ceaiul.

— Ascultă Andrei, — zise Paul, — ai tu doi cai buni?

— Am doi, cari fac o verștă în atîta timp cât eu beau un păhar de ceai.

— Ai o sanie?

— Mai multe chiar.

— Ei bine, ia pe cea mai ușoară și înhamă-ți caii. Mă vei conduce până la casa de poștă L... E departe, dar' nopțile de iarnă sînt lungi și tu te vei reîntoarce când se va face ziuă.

— De ce nu te duci cu caii noștri?

— zise Clelia.

— Ah! stăpână, fiindcă m'am gândit la tot ce ai putut să uiți. Vreau să

las a se crede la castel că ai plecat singură și trebuie că echipajul să nu mai repara. La casa de poștă, cu câteva ruble, voui ordona vizitilor să spună, de vor fi întrebați, că o damă a trecut în miezul nopții, că ea a cerut un păhar cu ceai, și apoi i-a continuat drumul ce duce la gară și că trebuie să fi trecut granița prusiană. Apoi voui reîntra fără să fiu văzută la castel și voui fi foarte uimit mîne când voui afla dispariția d-tale; de vor trimite după informații și cum te vor crede departe de Rusia, nu vor trimite să te caute aci.

— Știi că ai spirit, Paul? Tu ai perfectă dreptate. Scurpii mei persecutori vor fi furioși.

— Nu te temi scumpă domnișoară, — zise Ivan, — că ei sînt nu profite de lipsa d-tale spre a-ți risipi averea?

— Fii liniștit, Ivan, eu voui fi acolo, — zise Paul; — sînt intendentul domeniului și totul trece prin mîinile mele. Nu stau acolo decât spre a veghia asupra inimicului; fără asta m'aș despărți eu de scumpa mea stăpână? Nu; Paul Petrovitch n'ar face asta, el nu ar părăsi pe aceea pe care a jucat-o pe genunchi.

— Aide nu fi trist, Pavlowka, — zise tinăra fată, — peste un an și jumătate sînt majoră și atunci totul se va schimba în casă.

— Până atunci aș fi mulțumit de a te ști fericită, — zise Paul. — Dar' se ne grăbim; timpul trece și trebuie să sosim înainte de a se face ziuă.

Andrei își puse căciula, se încheiă la cojoc și luând lanterna eși afară. Sania fu repede gata.

— Adio, stăpână, adio! Cine știe când ne vom mai vedea! — zise Paul sărutînd rochia stăpînii sale; dar' aceasta îi întinse mîna pe care el o duse la buzele sale cu o dragoste respectuoasă.

— Veii veni să mă vezi adesea, nu-i așa? — zise ea.

— Când voui pute să fac asta fără pericol, voui veni.

El sărută de mai multe-ori pe vechii sei amici și se duse cu Andrei Ivanovitch.

— Te voui conduce în odaia în care stăpînul nostru se culcă când vine la vînatore pe aici, — zise Caterina, — el a mobilat-o și e o frumoasă odaie; numai pune-ți blana până-ce focul se va aprinde bine, ca să nu recești.

Caterina conduse pe tinăra contesă spre primul etaj.

Se urcă pe o scară de lemn care trosnea sub picioare ca-și-cum ar fi voit să se rupă.

Clelia fu încântată de odaie; ea era curată și chiar cochetă; perdelele de Persia cu flori mari ascundeau fereștrile; o blănă de urs era întinsă pe scînduri în fața patului și o mare oglindă foarte curată se afla deasupra unei toalete garnisită frumos.

Soba se încălzi repede și Caterina făcîu patul, ear' tinăra fată începîu să se desbrace.

— Ajută-mă, — zise Clelia cătră țărancă.

Caterina făcîu cât putu mai bine, dar' ea se încurcă în agrafe, în cordoane, spre marea veselie a tinerei contese, care apoi se culcă și adormi repede.

Ea visă că Prascovia, descoperi retragerea ei, dar' că Andrei o închisese în ciasornicul dela bucătărie, așa, că ea nu mai era în stare să-i facă nici un rău.

II.

A doua zi Clelia se deșteptă tîrziu. Caterina intrase de mai multe-ori în odaie spre a aprinde focul; tinăra fată nu auzise nimic. Pe la amiază ea deschise în fine ochii, se așeză pe pat și privi în jurul ei.

O palidă rază de soare se strecura printre perdele. Clelia văzu că se pusesse lada ei pe două scaune lângă fereastră și că cufărul ei era tot acolo.

— Cum se fac eu spre a nu simți nevoe de servitoare? — își spuse ea amintindu-și de neîndemănarea Caterinei.

— Aș — adăose ea, — mă voui obicinui repede.

Ea își puse picioarele pe blana de urs și se duse să deschidă lada. După-ce aruncă tot ce ea conținea pe jos, gasi în fine o rochie de casă de catifea bleu, garnisită cu dantele și se îmbracă; apoi își ridică puțin părul, își puse pe cap un firuș și se cobori jos.

Toată familia era adunată în sala comună și aștepta deșteptarea stăpînii. Când ea apărî, strigăte de bucurie esclamară toți și Caterina sărută rochia tinerei fete.

— Mă scol foarte tîrziu, nu-i așa, Katia, și mă așteptați pentru masă?

— Oh! nu e decât ameză, — strigă țărancă ridicînd ochii spre ciasornic.

Erau acolo două persoane pe cari Clelia nu le văzuse în ajun.

— Binevoiti a ne permite să vă prezent pe fata mea Macha și pe soțul ei Fedor Alexandrovitch. Știi că n'au auzit nimic azi noapte? Ei se sculau azi de dimineață când Andrei se întorcea cu caii. El le-a povestit totul.

Macha și Fedor contemplau cu o multă uimire pe noua venită care li-se părea o regină sau o sfîntă.

— La masă! la masă! — strigă Caterina, — domnișoarei trebuie să-i fie foame. Numai bucătăria noastră s'îi placă!

— Sînt sigură că e escelentă bucătăria ta, Katia, judecînd după mirosul pe care-l răspîndește.

— Am făcut cât am putut mai bine, — zise țărancă.

Se pusesse pe masă o pînză albă, și un tacăm de argint strălucea la locul rezervat Cleliei.

Tinăra fată se așeză la masă și pe când Caterina se dusesse să aducă borșul, ea se uita pe rînd la oaspeți.

Ivan avea o figură regulată și puțin colorată; barba sa mare și părul lui despărțit printr'o largă cărare, după moda țărănilor, era amestecat cu fire albe; trăsurile lui exprimau resemnarea și un fel de demnitate blîndă.

Macha sîmnea cu tatăl ei. Era o frumoasă fată înaltă și voinică, cu păr bogat, cu buzele roșii, cu ochii limpezi, lăsînd să-i se cetească în fundul sufletului ei bun. Un copil de 5-6 ani o ținea de poale și cu degetele în gura privia uimit pe noua venită.

Soțul Machei avea față cînstită, dar' destul de vulgară; barba lui se urca până la mijlocul obrazilor și părul seu se cobora jos pe frunte, până lângă sprîncene. Clelia se uita mai mult la Andrei care sta așezat la estrema bîncii. El era mai tînăr cu câțiva ani decât Macha, abia îi răsărea mustața. Înalt și cu umerii lați, el părea foarte voinic. Părul lui, de un blond închis, era foarte bine așezat pe fruntea lui lată, mai albă ca restul feței; nasul seu era drept, puțin cam scurt, gura și bărbia lui admirabil desemnate.

El stetea cu ochii aplecați Clelia îi vorbi spre a-l face să-i ridice. Ea observase deja strălucirea lor ciudată. Ei erau de un albastru straniu, foarte clari, transparenți, amintind un reflex al cerului pe ghețurile polare. Îndrăzneț și sîlbatic, privirea lui părea că fulgeră. Acest om era tipul frumuseții dela nord; el te făcea să te gîndești la frumusețile din timpurile vechi.

— Ce păcat, un țărân! — mai spuse ear' Clelia dînd din umeri.

(Va urma).

Avis. Reuniunea română de muzică din Sibiu își începe Mercuri în 20 Septembrie (3 Octombrie) a. c. probele sale în sala dela Musikverein. Aducându-se aceasta la cunoștința P. T. membrilor activi, sunt rugați a participa în număr cât se poate de complet.

Școala de artă ceramică din Tîrgu-Jiu. Se aduce la cunoștința generală, că s'a înființat în orașul T. Jiu, România, cu autorizația și subvenția onor. minister al instrucțiunii publice o *școală de artă ceramică* (olărie artistică, porțelanărie, pictură și sculptură). Școala va cuprinde două secțiuni: a) secția elementară; b) secția artistică.

În cea dintâi se primesc școlari absolvenți ai școlii primare, precum și cu una sau două clase secundare. În secția artistică se primesc numai absolvenți a 4 clase secundare și excepțional cu 3 clase secundare, cari posed un talent vădit în desemn. *Cursul secției elementare va dura 3 ani, a celei artistice 2—3 ani.*

Doritorii de a intra în această școală se pot înscrie la direcțiunea gimnasiunului din T. Jiu, de unde se pot lua și informațiunile necesare până cel mult la 1 Octombrie a. c. Numărul locurilor disponibile fiind limitat, doritorii să grăbească cu înscrierea. Corpul profesoral e compus din d-nii: A. Diaconovici, I. Wirsing, I. Moisil, Ștef. Bobancu, I. Popescu-Voitești, St. Ciuciuanu, un măiestru ceramic și un ajutor. Pentru direcțiune: I. Moisil, directorul gimnasiunului din T. Jiu. A. Diaconovici, inginer șef al județului Gorj.

Șese condamnați la moarte. Din Varșovia se scrie, că Sâmbătă trecută, 22 Septembrie, șese socialiști au fost condamnați la moarte prin ștreang, pentru asasinarea unui denunciant din Rusia, care se incubase printre ei pentru a-i spiona. Peractarea finală nu a durat mai mult de o oră.

Inecat. Abatele Mamusics din Szabadka a mers Vineri după amiază, în societatea mai multor domni, la *Palici*, pentru a lua o baie în lacul de acolo. Abatele a intrat prea departe în lac, astfel că ceilalți conșoți nu l-au mai putut vedea și crezând că face exerciții de înot, ca de multe ori mai înainte, l-au lăsat în pace și necontrolat. Văzând însă că nici după mai bine de o oră nu ese din apă, au dat în urma lui, cu ajutorul unor pescari, și au constatat că abatele a dispărut. Se crede că a fost lovit de apoplexie în apă și s'a inecat. Corpul nu l-a aflat, deși pescarii au căutat după el până târziu noaptea. Bunevătii din Szabadka sunt intristați rău pentru pierderea aceasta, fiindcă abatele era un mare sprigintor al lor, căci de origine era Bunevăt și el.

Ciocnirea de tren. În apropierea comunei *Jebel*, comitatul Timiș, trenul ce mergea spre Baziaș s'a ciocnit zilele trecute cu o mașină de sămănat, care se afla pe șinele liniei ferate. Din noroc, pasagerii s'au ales numai cu spaima, pentru că nu s'a întâmplat nici un accident mai grav, cu toate că trenul a deraiat, locomotiva și mai multe vagoane au fost stricate, ear' mașina de sămănat, cea cu pricina, a fost nimicită de tot. Se zice că era plănuit un act de răsunare. Cercetarea e în curs.

D-soara Vlad va da și anul acesta ore de pictură și desemn, cu începere dela 1 Octombrie n. Damele cari voesc să iee ore, sunt rugate a se anunța cât de curând. Anunțarea se poate face în fiecare zi de săptămână (afară de Duminică). Locuința: Honterusgasse 6, etajul prim.

DI Nicolae Șurean, învățător gr-or. definitiv în Cristian, a fost ales ieri ca preot în comuna *Rusciori*, traktul protop. Sibiu.

Mai puțin praf! Cei-ce au folosit ziua frumoasă de ieri pentru a face excursiune pe *sub arini*, s'au putut convinge despre adevărul cuprins în cronica din numărul trecut al foilor noastre, referitoare la prea multul praf și la prea puțină apă folosită pentru combaterea prafului de pe stradele orașului nostru. Nori de praf se ridicau pretutindene, ales pe cărările din fața palatului financiar și pe cărările din parcul orașului, de lângă promenadă, încât oamenii cu plămâni slabe aveau ce înghiți și ce — *înjură*. Nu s'ar putea da oare o mai mare atenție stropirii cu apă a stradelor; și nu s'ar putea mai bine controla efectuarea acestui lucru, care se face ca de clacă și așa, că se stropesc numai mijlocul drumului, ear' trottoarele nu? Și n'ar face bine colegele de limba germană din acest oraș să ne acompanieze în justa cerere, de a ave mai puțin praf pe aceste delicioase zile ca de vară??...

Concurs. Pentru dobândirea stîpendiilor din fundațiunea vicarului *Kőszeghy* se escrie concurs cu termin până la 15 Octombrie st. n. Pot concurge juriști și studenți gimnaziali români de origine nobilă din Maramureș. La recuse sunt a se alătura: carte de botez, atestat despre origine nobilă și testamentiu din anul școlar trecut. Recursele titulate către comitat sunt a se trimite la *Tit Bud*, vicarul Maramureșului. Sighet, la 29 Septembrie 1900. *Tit Bud*, vicarul Maramureșului.

Pentru tăbac se cheltuese sume de neerezut. S'au socotit banii prefăcuți în fum și trasi pe nas în împărăția Austriei și s'au aflat pe anul trecut (1899) suma uriașă de 102,628,418 florini, adică o sută și două milioane, șese sute treizeci și opt de mii, patru sute optzecișase florini. Pe fiecare supus austriac vine câte 3 fl. 91 cr.

Câți au vizitat espoziția din Paris? Direcțiunea espoziției universale din Paris într-o statistică arată numărul vizitatorilor începând dela 15 Aprilie și până la 15 Septembrie. După datele statistice în acest interval au vizitat espoziția 33,998,533 persoane, dintre cari cam 9 milioane au avut bilete gratuite. La ultima espoziție universală din Paris în 1889 în general au fost 32,350,297 de vizitatori.

Exregele Milan la București. Ziarele din București ne spun, că exregele Milan al Sârbiei a sosit zilele trecute acolo, descălecat la hotelul *Capșa*. Călătoria aceasta a fostului domnitor sârbesc nu are nici o importanță politică, ci s'a făcut numai pentru a-și vizita rudele numeroase din capitala României. Exregele a făcut mai multe vizite, a primit vizite, a făcut primblări cu trăsura prin oraș, ear' ieri, Duminică, a plecat spre Ungaria, unde e așteptat la vânătoare pe moșia contelui *Zichy*.

Expoziție de poame se ține în Pojon. În zilele din 3 până la 7 Octombrie n. c. E aranjată de către Reuniunea agricolă din comitatul Pojonului. Vor fi espuse poame, struguri și zarzavaturi, toate produse de prin părțile Pojonului.

Teatru. Sâmbătă seara s'a deschis teatrul german din Sibiu, cu piesa *»Ewiges Liebe«*, o dramă nouă dar *»neisprăvită«*, pentru că peste tot nu are nici un desnodământ, nici bun nici rău. Actorii cari au avut misiunea să o interpreteze, și-au făcut însă bine datoria. Dl *Leopold Bauer* a făcut adevărat cap de operă din rolul artistului desconsiderat *Führing*, ear' damele *Cilli Olma* și *Bertha Walden* promit mult. Asemenea și ceilalți au făcut tot posibilul să acopere lacunele *»dramei«*. Ieri, Duminică, s'a dat apoi *»Hochzeitsfreuden«*, asemenea o piesă nouă, dar slabă.

Judecând după aceste două reprezentații, ce s'au dat până acum, direcțiunea nu a fost chiar norocoasă în alegerea pieselor. Dovedă piesa de aseară, care afară de două-trei momente hazlii, nu a făcut impresia dorită la începutul sezonului. Actorii promit destul de mult cu prestațiunile lor. D-soara *Walden*, a fost și aseară foarte simpatică și și-a interpretat rolul foarte potrivit. Dl *Rödl*, abstracție făcând dela câteva momente cam forțate, și-a înțeles și redat rolul fidel. Dovedește multă cunoștință și rutină dl *Leopold Bauer*, care aseară în rolul unui pretins savant descoperitor de baccili, a fost foarte bun și a produs haz; dl *Bass* încă este un bun actor și cu multă prezență de spirit. Dl *Feist* a câștigat simpatia publicului de aseară, cu predarea corectă a rolului său. Ceilalți, cari au avut roluri, încă au fost buni. Peste tot reprezentația a îndestulat, — și dacă era și piesa corespunzătoare prestațiunilor, — succesul era admirabil.

Știri din România. Ministerul român al agriculturii, după îndemnul dlui Al. I. *Locusteanu*, directorul școlii superioare de medicină veterinară și șeful diviziei zootehnice, a hotărât să înființeze un laborator pentru studiul paraziților, cari produc moartea vermiilor de mătăș. S'a observat, că progresul sericiculturii este împedecat din cauză, că gândacii de mătăș mor atacați de niște microbi necunoscuți. Ministerul va delega pe câțiva medici veterinari cu studiul acestor microbi și a mijloacelor de a-i combate. Analizele se vor face la școala superioară de medicină veterinară, sub direcțiunea dlui I. *Atanasie*, profesor de fiziologie la numita școală.

— Ministerul român de domenii a luat dispozițiunea de a distruge ouăle de lăcuste. În acest scop dl inspector Druță a plecat în delta Dunării, pentru ca împreună cu inspectorii silvici să procedeze la această operațiune.

— Biurourile telegrafului central din București vor fi mutate în noul palat al postelor și telegrafelor din calea Victoriei peste o lună de zile. Telefonul va fi mutat în noul palat mult mai târziu.

— Pentru ocuparea unui post de *tenor* în corul bisericii Crofulescu din București se va ține concurs în sala de repetiție a corului, în ziua de 21 Septembrie v. la ora 4 p. m.

— Dl Filip Marin, sculptor, a fost numit profesor de sculptură la școala de bele-arte din București.

— Dl B. P. Hașdeu, care a fost însărcinat de consiliul comunal al capitalei București cu nota nomenclatură a stradelor capitalei a terminat lucrarea și ea va fi depusă la consiliu, care o va vota în bloc.

Nomenclatura stradelor e stabilită pe baze istorice.

— În ziua de 14 Septembrie v. la ora 2 p. m. școala normală din Bărlad, a avut onoarea de a fi vizitată de dl *C. Arion*, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, însoțit de dl prefect al județului și de dl primar al orașului, de șeful și ajutorul gendarmilor rurali. D-se după ce a vizitat orfelinatul din Zorleni s'a oprit să vadă și acest local de cultură națională. La poarta școlii a fost primit de dl *Borgovan* directorul, de dl locot. *Demetrescu*, subdirectorul și de întreg corpul profesoral. Elevii școlii, înșirați pe două rânduri, formau aleea de intrare în școală. Acl dl director rosti o cuvântare bine simțită, arătând sacrificiile ce statul face pentru școală și speranța într'un viitor mai bun pentru sădirea în inima elevilor a sentimentelor de datorie și de patrie. La această cuvântare, a răspuns dl ministru arătând menirea învățătorului. Corul care esecutase la început imnul *»Trăiască patria«* termină prin *»Deșteaptă-te Române«*. Apoi dl director conduse pe dl ministru prin local. În sala de gimnastică corul întonează încă două cântări. La 3 fără 20 m. ministrul a părșit școala după ce a mulțumit dlui director, profesorilor și elevilor pentru ținuta lor. Apoi a plecat să viziteze spitalul.

Invitare de abonament

„TRIBUNA“

Cu 1 Octombrie 1900 v. încep
nouve abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expedi-
țiie a foil.

Abonamentele se fao prin
mandate postale și anunit pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima luni, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	28 cor. — bani.
Abonamentul semestral	14 cor. — bani.
Abonamentul triunar	7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă	2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea

Meseriașii și neguțetorii nostri.

— Din »Foia Poporului.«

Meseriași.

Meseriașii din Reghinul-săsesc.

Bistriță, 15 Septembrie 1900.

Iubite amici!

La prețuita-ți epistolă, în care ai bună-tate a întreba, că în timpul »vacanței celei mari« pe unde am umblat, — eată viu a-ți răspunde pe calea aceasta.

După o călătorie de vre-o două zile am sosit la Reghinul-săsesc. Cred că ai auzit despre acest oraș, care de altcum e destul de bine cunoscut tuturor Românilor. Poate că-ți vei fi închipuind, că Reghinul e un oraș mic și sêrman? De ai crede așa ceva te-ai înșela, căci Reghinul e un oraș după toată puterea cuvântului frumos și foarte bogat, fiind unii locuitori aproape milionari.

Și ce cugeți oare, cum acel orașel, care înainte de aceasta cu 50 de ani era numai ca o comună simplă, săracă și lipsită, cum de s'a schimbat atât de mult, și cum de în locul caselor simple, joase și sărace, azi sunt o mulțime de edificii pompoase, cari în ambițiunea lor par a se înalta spre cer, îngânând cu mândrie cuvintele »prin sudoare și câștig pe cale dreaptă m'am zidit«.

Și știi cari au fost isvoarele acelor venituri colosale, de cari azi se pot mândri locuitorii Reghinului? De nu știi ți-le spun: *meseriașii și comercii*, căci dacă vei merge în Reghin sigur că te va cuprinde mirarea, văzând la fiecare casă câte cel puțin o firmă atîrnând de paretule fațadei acleia, arătându-ți că acolo locuiește un măiestru oare-care.

Azi Reghinul se mândrește nu cu mai puțin decăt 500 firme de meseriași, afară de aceea cu o mulțime de neguțetorii de plute, precum și cu un număr însemnat de prăvăli frumoase, bine aranjate și foarte bogate, cari azi dispun de capitale mari.

Să-ți înșir numărul meseriașilor, cari erau pe la anul 1894, după o statistică oficială și eată că nu te vei mai afla în dubietate, eată: măsari 34, tinichieri 8, ciobari 146, păpucari 31, pălărieri 16, cădari 43, rotari, fauri 42, funari 24, curelari 11, timari 79, apoi cojojari, căldărari, friseri, aurari, fotografi etc., o mulțime — dar toți aceștia oare dela 1894 încă cât s'au înmulțit.

Astăzi Reghinul este unul dintre orașele cele mai impoporate cu meseriași, cari cu marfa lor bună și frumos lucrată, cutrieră ținuturi îndepărtate, câștigând o mulțime de bani, așa că azi dispun de frumoase capitale, ducând o viață liniștită și îndestulată. E adevărat, că la formarea capitalelor ajută și buna lor chiverniseală, precum și diligența lor neînchipuită.

Și știi de ce ți-am înșirat numărul meseriașilor? Numai pentru a-ți arăta că în marea aceasta de numeri încăresc și vre-o 16 nume de meseriași *români*, cari în urma muncii lor diligente și bune se mândresc cu frumoase averi și venituri, deși numărul lor dispare față de imensa mulțime a străinilor ce le fac concurență.

Munca dreaptă și buna lor chiverniseală, însă nu-l lasă ca să dispară cu totul, căci ei ezi se bucură de o prea frumoasă clientelă din loc și jur.

Dacă te vei abate vre-odată prin Reghin și de vrei să te convingi despre ceea-ce-ți spun, eată-ți înșir aici numele meseriașilor nostri:

Mihail Bucur, rotar și faur, strada Magazinului; Dumitru Ințe, păpucar, lângă podul temniții; Ioan Nemethi, păpucar, în piață; N. Man, păpucar, în deal; Mihail Simonis, croitor, strada Promănezi; Dumitru Suciu, croitor, strada Cassel; Mihail Bloz, croitor, strada podul temniții; Petru Cismaș, croitor, strada Biserica-cat; Gregoriu Simonis, întreprinzător de edificie, strada Podul temniții; Petru Maier, lăcătar, strada Schobel; Josif Șipoș, timar (dubălar), strada Beretiei; Petru Fragai, timar, strada M-Reghin; George Căluț, cismaș, strada Abăfaia; Nicolae Duda, cismaș, strada Abăfaia; Stefan Arieșan, barbier, în piață; Ioan Raț, hotelier, strada Dredat.

Durere, că comercianții nu avem numai doi: Nicolae Marinovici, în piață, și N. Muntean, strada Maghiar-Reghin. Afară de aceia sunt o mulțime de zidariși bărdași, precum și o mulțime de cofetari etc., cari încă o duc foarte bine, bucurându-se de un venit frumuse.

Comunicându-ți aceasta, te rog a-mi scrie ceva despre meseriașii de pe acolo, căci trebuie ca să dăm la ivață tot ce știm despre meseriașii nostri, cari până acum au fost atât de puțin luați în seamă.

Să ne aducem aminte că »meseria e plug de aur« dela care multe bune putem aștepta și să ne dăm silința, ca poporul nostru să-și deie pruncii la meserii.

Teodor A. Bogdan, învățător.

Meseriașii din Sibiu.

Din »Anuarul« »Reuniuni sodalilor români din Sibiu«, eșit de curând, dăm următoarele date privitoare la membrii Reuniunii și la meseriașii din Sibiu:

În scopul cunoașterii în parte și a referințelor familiare, dar' mai cu scop de a încălzi meseriașii nostri pentru însăși Reuniunea, presidentul Reun. însoțit de cassar, a cercetat la locuințele lor pe aproape toți măiestrii nostri. Esperiențele făcute au produs bună impresie și cu viață mulțumire s'a constatat, că clasa meseriașilor nostri se află în stadiul consolidării și progresării continue. Numărul membrilor nostri aci crește aci scade, după-cum adecă sodalii nostri se stabilesc sau părăsesc atelierele de aici. Incât pentru cei-ce au părăsit Sibiuul, constatăm cu plăcere că membrii: George Maier, sodal mäsar și George Säsărman, sodal păpucar, totodată membri în comitet; Ioan Nicolau, culegător-tipograf și Ioan Moldovan, sodal lăcătar; Teodor Cristea, sodal croitor; Ioan Dobrotă și Nicolae Secaș, sodali pantofari și Petru Lazar, sodal cojocar, au ținut să-și iee rămas bun dela comitet și prin aceasta dela Reuniunea noastră. *)

Reuniunea noastră după protocolul membrilor în 1897 a avut 75 membri ordinari, cu cotașiunea de 20 cr. lunar, din cari 17 măiestri, 58 sodali, ear' din aceștia:

Culegători-tipografi 10, bărdaș 1. cismari 8, croitori 9, curelari 2, cojojari 12, faur 1, franzelari 2, lăcătuși 3, lustruitori 2, mäsari 5, olar de lux 1, pielari 1, pantofari 12, pilar 1, zugravi de case 2, zidari 1 și strunari de fer 2.

În 1898 în total: 124 membri, din cari 31 măiestri, 93 sodali, ear' din aceștia:

Culegători-tipografi 22, bărdaș 1, cismari 23, croitori 14, curelari 3, cojojari 4, compactori 2, dogari 1, franzelari 5, lăcătuși 7, lustruitori 2, morar 1, mäsari 6, mașinist 1, olar de lux 1, pielari 2, pantofari 21, pardositor 1, pilar 1, rotari 2, zugrav de case 1, zidari 1, strunari de fer 2. și comercianți 1.

În 1899 totalul membrilor e cu 137, din cari 36 măiestri, 99 sodali și 2 privați, ear' din aceștia:

Culegători-tipografi 22, cismari 23, croitori 14, curelari 6, cojojari 5, compactori 1, comercianți 2, fauri 2, franzelari 5, frizeri 3, lăcătuși 7, lustruitori 2, măcelari 3, mäsari 11,

*) Aceea, »mi-se pare conform statutelor ar trebui s'o facă fiecare membru. Culeg.

pielari 2, pantofari 19, petrar 1, pilar 1, rotari 2, tinichigiu 1, zugrav 1, zidari 2 și privați 2.

Din datele aci înșirate reese că breasla de compactor nu este îmbrățișată decăt de un singur măiestru ear' breasla de pânzar, șăpcar, arămar, pălărier, orologier, grădinar, argintar, hornar, fabricanți de casse de fer etc., nu au reprezentanți între meseriașii nostri.

Pentru cunoșterea datelor de căpetenie din viața membrilor nostri, am introdus un protocol fundamental cu rubricile: »Nr. curent«; »Numele, conumele și meseria«; »Comuna și comit, unde s'a născut«; »Anul luna, ziua nașterii și religiunea«; »Ocupațiunea părinților«; »La cine a învățat meseria«; »Unde a lucrat«; »Vorbește afară de limba maternă«; »A avut ajutor bănesc, de cât și de unde«; »Pregătirea școlară«.

În protocolul nostru fundamental cu data de azi avem introduși în total 142 membri, cari grupați după meserii ne prezintă următoarele date:

Bugner sodal 1, cismari măiestri 5, cismari sodali 16, cojocar măiestru 1, cojocar sodal 1, comercianți cafe 3, compactor măiestri 1, compactori sodali 2, croitori măiestri 5, croitori sodali 11, culegători-tipografi 20, curelari sodali 6, faur măiestru 1, faur sodal 1, franzelari măiestri 3, franzelari sodali 4, frizer măiestru 1, frizeri sodali 2, lăcătuș măiestru 1, lăcătuși sodali 8, lustruitori sodali 2, măcelari măiestri 2, mäsari măiestri 1, mäsari sodali 9, mașinist sodal 1, olar de lux măiestru 1, păpucari măiestri 4, păpucari sodali 16, pielari sodali 2, pilar măiestru 1, rotar sodal 1, strunar sodal 1, tapetar măiestru 1, tinichigiu sodal 1, tipograf 1, văsător de fer sodal 1, zidari sodali 2, zugrav de case măiestru 1, zugravi de case sodali 2.

În total avem din comitatul Alba-inferioară 19 membri; Bistrița-Năsăud 2; Caras-Severin 1; Făgăraș 2; Hunedoara 4; Maramureș 1; Muręș-Turda 3; Selagiu 1; Sătmar 1; Sibiu 77; Solnoc-Dobăca 3; Terna-mare 14; Terna-mică 5; Timiș 1, Toronal; 3 (un Român și 2 Sërbi) și Turda-Arieș 5.

După ocupațiunea părinților: 8 sunt fii de funcționari publici, 10 de învățatori, 2 de parochi, 2 de neguțetorii, 13 de măiestri, 1 de cărcimar, 3 de băieșiși 103 fii de părinți economi; după religie 107 gr-or. și 35 gr-cat; 62 au fost stipendiați din fundațiunea »Andronice«, între cari culeg-tip. Ioan Apolzan cu fl. 200 anual pentru perfecțiunea în Viena; 2 dela »Transilvania«; 1 din fundațiunea »Vancea«; 1 dela »Reuniunea meseriașilor din Brașov«; 2 dela »fondul grănitesc« al reg. 2; 1 dela consistoriul din Blaj; 1 dela »Asociațiune«; după pregătirea școlară 6 sunt cu 4 gimn.; 2 cu 3; 7 cu 2, 1 cu 1 cl. gimn.; 2 cu 3 reale, 4 cu 2 cl. reale; 1 fără pregătire școlară (analfabet) și toți ceilalți cu pregătire din școala poporală și unii cu pregătire de 1—6 clase civile.

După cunoștința limbilor: 16 știu numai românește; 34 românește și nemțește; 28 românește și ungurește; 52 românește, nemțește și ungurește, ear' 12 mai multe limbi.

Sosiți în Sibiu.

La 1 Octombrie n. 1900.

Hotel *»Imperatul Romanilor«*: Agh din Lugo, Vernes din Alba-Iulia, oficiali; Lányi cu soția din Alba-Iulia, Pazar din Oradea-mare, ingineri; Buzuga din Praga, Schönberger din Făgăraș, Benedek, Grünfeld, din Mediaș, Benischner din Oraștie, Mandel, Schiffler, Fleischer, Schwarz, din Viena, comercianți; baron Orozy, proprietar din Torna-Eörs; Dr. Hochstadter, medic primar din Bistrița; Swistelnitzky, căpitătan din Brașov; Hirsch, comptabil, Szölösy, fabricant, din Odorheul-seucene; d-na Guggenberger, privetieră din Mediaș; Binder, curelari din Reghinul-săsesc.

Hotel *»Neurhrer«*: Farkas, oficial din Budapesta; Popp, jurist, Popp, candidat, Lathner, voluntar; Popp din Cluj, Gross din Brașov, Schmidt din Sighișoara, privatieri; Banoh, Peldan, Jonász, din Budapesta, sublocotenenți în rezervă.

Hotel *»Meltzer«*: F. Zalányi, preot E. Zalányi, medic, din Obraza; contele Norman, din Veseș; Mirocea, protopop din Mediaș; Schirner, învățător sup. din Ober-Otendorf; Panagoto, capelan; Radu, notar din Șard; Knefel din Arad, László din Tîrgul-Mureșului, voluntari; Popa, Peligrad, din Săliște, comercianți.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Marți, 2 Octombrie n. 1900.

MUSTER BALZER.

Dramă în 4 acte, de Erast de Wildenbruch. Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Băleș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Josif Marschall.

LODEN STIRIAN

pentru rind de vestimente,
mantile,
havelock,
haine de sport,
"pompierei",
livrée, "pompierei",
toate din po-
stavuri de
lână curată

Cele mai moderne și
mai fine calități de **STOFE DE POSTAV**
pentru haine de bărbați.

Cel mai mare deposit
de stofe pentru **PALTOANE DE IARNĂ.**

Camgarne negre și albastre,

Cheviot dela cor. 3. — în sus.

[320] 4—26

→ Mustre liber de spese. ←

Secția de postavuri
a firmei

Kastner & Öhler, Gratz.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

"...toate 'n tot
Frumoase cât eu nci nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot—
Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de **10 bani** per bucată

la

"Tipografia",

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de povești și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

Bine apreciată

de întregă

presa noastră.

Nr. 8445 Epitr.

[331] 2—3

Publicare de licitațiune.

Consistorul archidiecesei greco-orientale române din Transilvania dă în întreprindere zidirea noii reședințe de vară archiepiscopicești pe teritoriul din strada Schewis nr. 30, în calea licitațiunii minunde prin oferte închise, cari au să se înainteze la Consistorul archidieceșan până **Mercuri, la 10 Octombrie st. n., 5 ore p. m.**

Reflecții pot fi numai arhitecți și ingineri, cari au dreptul de a clădi zidiri cu etagiu.

Planul și preliminarul de spese satorit la suma de 40.842 coroane 92 bani.

Condițiile de licitare, termenul pentru plata lucrărilor și timpul când are să se predea zidirea în folosință, se pot vedea în orele oficiale în cancelaria referentului consistorial Nicolau Ivan, strada Măcelarilor nr. 45.

Sibiu, din ședința consistorului archidieceșan ca senat episcopesc, finită la 13/26 Septembrie 1900.

Consistorul archidieceșan.

Nr. 273/900.

[330] 2—3

Concurs.

Devenind la institutul de credit și economii »Iulia«, societate pe acțiuni în Alba-Iulia, postul de **subcomptabil**, vacant, pentru ocuparea aceluia se scrie **concurs** cu termen de **15 zile** dela prima publicare.

Emolumentele împreună cu acest post sînt:

Salar anual de 1000 coroane și tantiema statutară.
Dela concurenți se recere absolvirea școlii comerciale și praxa de comptabilitate de cel puțin un an.

Subcomptabilul va fi denumit provisor pe un an, ear după aceea, dacă va coreșpunde, va fi denumit definitiv.

Petițiunile sînt a se adresa la direcțiune.

Alba-Iulia, 26 Septembrie 1900.

„IULIA“,

instituit de credit și economii, societate pe acțiuni.

Direcțiunea.

Licitație minuendă.

Lucrările întregitoare ce sînt de a se îndeplini la **canalul morii de fâină com.** se dau în întreprindere pe calea licitațiunii publice minuende în **14 Octombrie st. n. 1900, la 10 ore a. m.**

Prețul strigării e 4400 cor. Vadiul este 10% din prețul strigării. Oferte în scris se primesc provăzute cu vadiul de 10%, până la ziua licității.

Condițiunile de licitare, planul și preliminarul de spese se pot vedea la primăria comunală.

[385] 1—5

Lancrăm, 27 Septembrie 1900.

Primăria comunală.

Ioan Lasica,

primar.

Aureliu Barbu,

not. com.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei pînă la

31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datinele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elocințioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Das XIX. Jahrhundert

in Wort und Bild.

Politische und Kultur-Geschichte
von Hans Kraemer

in Verbindung mit den hervorragendsten Fachmännern
mit über 1400 Illustrationen, 180 farbigen und
schwarzen Kunstblättern, zahlreichen Facsimiles, Spottbildern etc.

Eine glänzende Uebersicht

über den Entwicklungsgang

auf allen Gebieten des geistigen und praktischen Lebens
während des verflorenen Jahrhunderts!

Haupt-Abschnitte: Staaten- u. Völkergeschichte
Geistiges Leben • Literatur
Bildende Künste • Musik • Forschungsreisen • Physik
u. Chemie • Elektrotechnik • Post- u. Verkehrswesen •
Technik u. Industrie • Sozialpolitik • Rechtspflege u.
Gesetzgebung • Völkerrecht • Architektur u. Kunst-
gewerbe • Himmelskunde • Heilkunde • Ausgrabungen •
Photographie • Mode • Die Frauen • Theater u. v. a. m.

Monumentales Prachtwerk

in 4 Bänden à 16 Mark

Auch in 80 Lieferungen à 60 Pfg. zu beziehen.

Berlin, Leipzig. Deutsches Verlagshaus Bong & Co.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipera Pătru. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legende populare din gurile Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojens Născăd, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tareului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușca cu trei picioare. Povești franceze de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 16 bani.
19. Cenzura. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgăș. Novela de Bjornstjerne Bjornson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantaziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Bjornstjerne Bjornson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcălă în satul lui. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săditul. Comedie de Molière. Un exemplar 30 bani.
30. Lumea proșilor. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născăd-Împărat. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povești în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalin păcurarul. Povești de Nicolae Trămboița. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 80 bani.
47. Cântec de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare »Căntece bătrânești«. Din culegerile lui I. Pop Reșeganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Din editura „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

- Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri . . . cor. —30
- Art. de lege XXI și XXIII ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară . . . » —50
- Art. de lege XXII ex. 1886. Despre comune . . . » —80
- Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare« . . . » 1.—
- Brote Eugen, Ținerea vitelor . . . » —24
- » Trifoilul . . . » —20
- Costan T., Aur, novela . . . » —30
- Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată . . . » —30
- Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur . . . » 1.60
- Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți . . . » 1.40
- Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri . . . » —20
- Nordau Max, Naționalitatea, studiu . . . » —40
- » Reprivire din Paradoxe sociologice . . . » —40
- Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886) . . . » —10
- Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele . . . » 1.40
- Simtion T., Păcate Domnești, novela orig. . . » —60
- Simu R., Monografia comunei Orlat . . . » —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.